

en Folkeafstemning, for jeg anser os for fuldkommen kompetente til at handle i denne Sag. En anden Ting er: Naar Spørgsmaalet om en Folkeafstemning kommer frem fra det radikale Partis eller andre Partiers Side, svarer jeg for det første: En Folkeafstemning over dette bestemte Lovforslag vil give et fuldstændig falsk Billede og vil gøre, at de radikale Partier ganske uretfærdigt indkasserer Stemmer for sig, som ikke tilkommer dem. Dernæst siger jeg: Hvis det ærede Medlem havde formuleret Forespørgselen saaledes, at der en Gang for alle blev trukket en Skillelinie i Folket imellem saadanne, der vil et Forsvar, og andre, der ikke vil et Forsvar af Landet, saa var det noget, vi kunde tale om, saa mødte det ogsaa et Ønske, jeg ofte har haft. Men at forlange af mig, at jeg skulde stille Forslaget, har det ærede Medlem ikke Ret til.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel siger, at han skulde ikke stille Forslaget. Nej, men vi har tidligere netop fremstillet den Mulighed, som det ærede Medlem nu taler om, og hvis dette fik Udtryk nu i et Forslag, vilde det ærede Medlem saa stemme for det? Hvis det ikke er Tilfældet, har hans Betragtninger derover ikke megen Interesse. Det ærede Medlem mente, at det Spørgsmaal, der nu efter vort Forslag skulde stilles til Befolkningen, var et Spørgsmaal, paa hvilket der vilde blive givet et vildledende Svar. Det ærede Medlem tager ganske fejl deri. Det Spørgsmaal, som stilles til Vælgerne, hvis vort Forslag vedtages, er: Ønsker et Flertal af Vælgerne denne nye Ordning gennemført? og hvis der svares derpaa med et Nej af et Flertal, har Vælgernes Flertal faaet sin Villie i Stillingen overfor disse Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard fortsatte med at tale om, at han havde givet sit Tilsagn om at medvirke til en Folkeafstemning paa visse Betingelser. Men det ærede Medlem har nu en Gang brudt dette Tilsagn, idet han hverken under den ene eller den anden Form har villet medvirke dertil.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at vi ikke kunde vide noget om, hvorvidt der var et Flertal for vort Standpunkt i hele Militærspørgsmaalet eller ikke. Det har vi heller ikke udtalt os om. Det, vi har sagt, er, at med den Deling, der findes i Befolkningen i Øjeblikket, med den Forvandling i Stemmeforholdene, der har fundet Sted her i Salen, med de Udtalelser, som foreligger i store Dele af Pressen,

der stod paa det nuværende Flertals Side i de Spørgsmaal, som afgjordes i 1920, er der en overvejende Sandsynlighed for, at man ikke vil være i Stand til at samle et Flertal blandt Vælgerne om disse Lovforslag, og hvis man havde Tro paa, at man kunde samle et saadant Flertal, hvorfor lader man da ikke Folkeafstemningen ske? Thi det ærede Medlem kan dog ikke være blind for, at hvis han virkelig kan samle et Flertal af Vælgerne om disse Lovforslag, vil det give politisk Styrkelse til det paa-gældende Folketingsflertal, og det vil give et ganske andet Grundlag for den Militærordning, der gennemføres, end det, der opnaas nu ved at faa den ført igennem i Dag med nogle ganske faa Stemmers Flertal.

L. Rasmussen: Hvis det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard mener, at ved en Folkeafstemning, hvor alle fire oprindelige Forslag vil komme ud til Afstemning, vilde Socialdemokraternes og det radikale Venstres Forslag kun faa et ringe Antal Stemmer, saa henstiller jeg til ham at faa det ordnet saadan, at vi standser Sagens Behandling og faar en Afstemning etableret om de fire Forslag til Retledning for Rigsdagen, saaledes at vi faar at se, hvorledes Stillingen er i Landet med Hensyn til de fire Forslag. Maatte der fremkomme et saadant Forslag, er jeg ganske overbevist om, at Socialdemokraterne med Glæde vilde stemme for dette, og hvis det ærede Medlem virkelig mener, at den af os foreslaaede Ordning kun vil faa et ganske ringe Antal Vælgerstemmer, maa det jo være i hans Interesse at faa det frem.

Jeg har Medlidenhed med det ærede Medlem Hr. Fraenkel, det er ingen rar Opgave, han har. Han har „Berlingske Tidende“ og „Nationaltidende“ som sine nærmeste foresatte og har samtidig tilsvoret Regeringen, at han skal støtte den. Derfor staar han i denne vanskelige Stilling, at han er nødt til at fortælle, at han er enig med os, men dog støtter Regeringen i de afgørende Afstemninger. Jeg synes, at det ærede Medlem efter sine Udtalelser i Gaar i Dag burde være med til at stemme for Folkeafstemning, saaledes som vort Ændringsforslag gaar ud paa.

Fraenkel: Det er utroligt, hvor meget det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen altid ved af Ting, som han ikke kan have noget som helst Begreb om. Med Hensyn til de foresatte, han udnævnte for mig, maa jeg sige, at af alle de Artikler, som i den senere Tid har været fremme om Forsvars-